

VĚTRNÍK

úterý

12.10.1993

deník divadelní přehlídky KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Nejsou ani tenoři

Na pondělní odpoledne svolali přátelé z SČDO spolu s přítomnými členy VSVD volnou tribunu. Za stolem mluvčích seděl Jiří Hraše, který pohovořil až na závěr o moderním hnutí seniorského divadla (v Evropě), a dále ještě Milan Strotzer. Ten v úvodu připomněl tendence amatérského divadla před a po "plyšáku" a vlastně tím nastartoval nerudovskou otázku: "kam s tím?" a rozuměl tím současný stav a formy života amatérského divadla.

Diskuse, která se pak rozproudila, reflektovala pocity i zkušenosti. Především však, domnívám se, apelovala na akceschopnost ochotníků samotných. Bez jejich chuti organizovat se a spolupůsobit, je každá snaha v oslovení obcí i státu marná. Ministerstvo kultury má své představy. Na obcích máme či nemáme své fandý, to vše je však součástí dnešního překotného vývoje. Díry v informovanosti, obtíže při pořádání (či obesílání) přehlídek za nás zřejmě nikdo nevyřeší. Svazy a ochotnická sdružení musí působit na prostor legislativy. Ochotnické divadelnictví zřejmě čeká přerod k fungování na spolkovém sdružovacím principu. Delegovanou účast státních orgánů musíme pokračování na straně 2

DNEŠNÍ PROGRAM

9:00	rozhovorový seminář	malý sál
11:00	schůze PV	kužárna
13:00	KPR	klubovna Větrov
13:00	klub režisérů SČDO	školní klubovna
13:20	loučení DS Krakonoš	malý sál
13:30	vítání DS Poběžovice	MĚÚ
14:00	vítání DS Poběžovice	před divadlem
16:00	představení A. Jirásek DS Poběžovice: VOJNARKA	velký sál
19:30	představení A. Jirásek DS Poběžovice: VOJNARKA	velký sál
22:00	zasedání poroty	kužárna
22:00	rozhovor představení	půdička
22:30	společenský večer DS Poběžovice hudba Buka Buk hasičárna	
	během podvečera příjezd DS Boleradice	

Nejsou ani tenoři jednou provždy odečíst. Státem placené instituce musí nahradit dobrovolný sbor "činníků", který bude umět organizovat i nad rámec souboru. Jak se vyslovili mnozí, peníze nejsou tou největší překážkou. Nejcennějším zbožím jsou teď informační kanály. Sponzorství a podpora se bude určitě vyvíjet - budeme-li chtít a tlačit. Zásadní překážky zřejmě musíme hledat v sobě.

V anketě, vyhlášené ve Vysokém ŠčDO, tyto koncepční otázky pálí ochotníky méně. Důležitější se jim zdá absence mužů v souborech (chybí prý i tenoři) a vůbec personální problémy související s vlastní činností souborů. Není právě toto jeden ze zakopaných psů?

zaznamenal -sg-

Seminář pro Bobinu

Nejen pro ni, pochopitelně. Taký pro soubory ze Zákup a z Němcic a pro všechny, kdo si chtěli pohovořit či alespoň vyslechnout povídání o jejich představeních. Ale je fakt, že psi dáma Bobina se chovala (většinou) jako poučená divadelnice, byť pravda trochu pasivní. Seděla na klíně svého pána a naslouchala.

Nejprve ovšem trochu laxe, s hlavou položenou na stole: chápala, že řeč není o představení jejího souboru a jejím hereckém výkonu, ale o Autostopu souboru ze Zákup. Přednášku pana profesora Schejbala o podhoubí, podmínkách, kořenech, z nichž

cké režie a vypadala souhlasně, když předseda poroty povídání shrnul s tím, že demonstrace modlu absurdit zajímala vlastně všechny divadelní generace od konce padesátých let až do roku 1989 a že návrat k Autostopu je z tohoto hlediska návratem ke kořenům. A že forma textappealu vyžaduje sdělení nekompromisního postoje člověka-tvůrce divákovi.

Jakmile se začalo hovořit o němčickém představení Čekání na Čechova Bobina zpozorněla, zvolila rovný posez vědoma si výjimečnosti situace. Úvodní slovo, které vedl pan režisér Hraše sledovala s očima na stopkách a tlamou otevřenou. Pravda, chvílemi uklímbla a bojovala s padající hlavou (asi taky oslavovala a flámovala), ale bránila se celkem statečně. Takže si snad z výkladu přece jen od-

nesla poznání - snad alespoň o potřebě vycházet při snaze o netradiční zpracování předlohy z jejího vnitřního výkladu. Vstřícně a s úsměvem vyslechla i kurz praktické režie a nejvíc fascinována byla vystoupením Jarmily Černíkové k výkladu Čechovova Jubilea, které sledovala upřeně a oddaně. Pak najednou začala olizovat svému pánovi ruku. Podívala jsem se na hodinky - a asi nejen já: zvolna se blížil čas oběda. Následovalo Císařovo shrnutí a slogan o tom, že soubor v inscenaci honil mnoho psů najednou. Bobina se nechápavě rozhlédla: psem se zřejmě cítila být pouze ona samotná. -ex-

K anketě diváků

hra před třiceti lety vyrostla, kde se inspirovala, do jaké míry je její forma překonaná a zda a jak ji realizovat dneska sledovala Bobina zpočátku se zájmem, ale po delší době se přece jen poněkud neslušně otočila zády: nejspíš všemu nerozuměla, když je přece jenom pes. Pardon, psice. Ovšem nerušila, nešuškala, neharašila. Tu a tam zívla. Vstřícně se tvářila na názory frekventantů kurzu prakti-

Na mnohé dotazy stran bezpečnosti anketářů odpovídáme: Anketa diváků, která určí cenu pro soubor s nejlepším diváckým ohlasem je anonymní. Body přidělují vybrané fyzické osoby, ovšem jejich jména nebudou zveřejňována. Je to příspěvek Krakonoše k novele zákona o ochraně svědků.

-sg-

Recenze

Divadelní spolek Krakonoš z Vysokého nad Jizerou neinscenuje lidovou hru prvně. Prvně se však s tímto typem divadla představuje v hlavním programu Kraš konošova divadelního podzimu. A je to rozhodně představení šlaskavé, svědčící o tom, že tento typ divadla vychází "zevnitř" vysockých, že jsou jím plně zau-

jati. Prezентují nám jej s tak plným nasazením a hlubokým soustředěním, které se logicky přenáší na diváka.

Režisér Karel Palouš předšlohu šeškrťal a upravil souboru "na tělo", aby využil maximálních dispozic a schopností každého jednotlivce. Při realizaci se viditelně inspiroval baš rokními obrazy, jaké známe z kostelů (pieta a podobně), přitom v poněkud utlumenějších, pastelových barvách, které toto baroko zlidověly. Při aranžování těchto obrazů pracuje s barevností kostýmů a touto stylu odš povídá i řešení scény. Je to tedy mimo jiné i krásná podívaná. Konceptci odpovídá i hudební plán inscenace, který ji příjemně doplňuje.

Herci hrají prostě, bez přílišné piety na jedné a přehrávání na druhé straně. Vyprávějí nám základní situace pod zorným úhlem jejich lidského rozměru. Ježíš v interpretaci Jana Hejrala je především člověk, i když má proti ostatním lidem něco navíc. Je to osobnost vyzařující světlo, lidskost, duchovství velikost danou právě onou schopností být lidský...

Dramatickým vrcholem inscenace je pak výstup Piláta v posdání Karla Jiřího Bartoníčka: tady jde herec nad rámec obrazu, aniž by se tím přitom vymkl ze stylu hry a přesahuje k dramaštu. Vůbec tam, kde se k vnitřnímu zaujetí interpretů přidává talent, je účinek nejsilnější - kromě obou již uvedených postav jmenujme dále alespoň Opoš vědníka Josefa Hejrala, Mariji

Majdalénu Jany Pokorné, Jidáše

Čestmíra Bláhy...

Můžeme tedy shrnout, že jsme viděli představení příjemné, vnitřně pravdivé, a proto působivé. Má co říci nejen v období velikonočních svátků, ale kdykoliv.

(Ze zasedání odborné poroty zaznamenala Alena Exnarová)

(Po)dotěky

Při předvčerejším večerním zasedání poroty sliboval Jaromír Vosecký, že se na dopoledním semináři, inspirován Autostopem, bude podrobně zabývat vývojem a významem patníku v českém divadle. Bohužel, zůstalo jen u slibu. Tytyty, Jaromíre!

x x x

Vypátrali jsme, že Klub režisérů SČDO ve svém semináři pracuje s prozaickou předlohou, s pohádkou Boženy Němcové Neohrožený Mikeš. Další zprávy příště.

x x x

Harmonika a zvukové hlasy v áriích z operet, které se večer v podvečer ozývaly na Větrově z pokoje číslo 120 nebyly samoúčelné. Právě byl profesorem Císařem a inženýrem Staňkem zakládán seniorský operetní soubor. V pauzách mezi zpěvem, kdy se neozývalo nic, pečlivě plánovali koncepci a rozdělovali si funkce. Kdy miní uspořádat veřejný konkurz, zatím nesdělili.

x x x

Před neobvyklý problém postavil Krakonošáky soubor z Rakovníka, který zde jako host vystoupí na závěr přehlídky s Loupežníkem. Do technických požadavků pro své představení uvedl mimo jiné také brokovnici. Fungující! Stále ještě se řeší otázka, zda ji dodá starosta nebo tajemník a kdo zajistí zaškolení paní Mutinské, která ji má použít. Neboť není brokovnice jako brokovnice. Věříme, že diváci i spoluherci přežijí vše ve zdraví.

Konečně ve Vysokém!

Opět po roce přibyl na Krakonošův divadelní podzim Divadelní spolek Krakonoš z malého a útulného městečka Vysokého nad Jizerou (které všem neznalcům doporučujeme k navštívení), aby všem přítomným předvedl plody své inscenační práce. Krakonoš pro tento účel přerušil svou lázeňskou rekreaci a přijel až z Karlových Varů, aby mohl vysocký soubor nesoucí jeho jméno uvítat a nad "broučky vysockými" ochrannou ruku podržet, neboť zajisté přijeli "slávou ověnit jeho hory". Ve Vysokém "říjnově naturalizovaný hoch z nížin" Milan Strotzer pak přivítal hosty před divadlem jménem přípravného výboru KDP, pamětník všeho Vlasta Ondráček zase za vyhlášovatele přehlídky (SČDO). Světově proslavený spolek Vobskočák pak za vydatného Ášova dirigování zapěl kolektivně vítací píseň, proloženou originálně dojemnými recitativy. Nálada byla veskrze

výborná - je jen velká škoda, že ihned po odehrání večerního představení odcestoval sympatický soubor zpět do svého působiště. ex

Vysocké prokrakonošovské

veršování

Jak stojím tu a přednášet chci básně,
co měly by znít vesele a krásně,
v nichž verš by zněl jak zvonky stříbrňoučké -
tu v srdci slyším hlásky přetenoučké!

Ty rok co rok sem jezdíš jako domů.
Co dodat chtěl bys ještě veršem k tomu?
Rok těšíš se až pojedíš sem hošku,
a věř, že sám v tom nejsi ani trošku!

Však přesto trochu do rýmů teď mlátím
ať povídání svoje trochu zkrátím
Vám milí zlatí co jste dneska hráli -

jež vítání jste, jakby byli z dále.

Je zbytečné zas opakovat slova,
co každý rok vám říkám zas a znova,
za Vobskočák a za sebe též k tomu.
Nám věřte že sem míříme jak domů!

Tak přejem byste stále zdraví byli!

A jedno co jste snad již pochopili.
My táhnem sem - co berle jsou či hůl,
ze srdcí našich máte nejmíň půl!

Tož přece jen jsem tuto píseň složil.
Vždyť mnohý z nás tu chvíle krásné prožil,
zde dobře a smutku dáme vale.
Pro lásku k vám sem budem jezdit dále!

Jiří Hlávka

Vůbec nejsou umučení.

Nad nedělním ránem se roznesla fáma, že v pondělí je třeba nějakému souboru postavit zgruntu scénu. Mirek Morávek leader vysocké techniky k tomu poznamenal - a ještě po nás budou chtít, abychom za ně hráli! Na tuto mystifikaci nalétli mnozí. I Dalík Bartoň, který ve vysockém umučení hraje Jana. Nedošlo mu, že v pondělí stavějí a hrají domácí. Mě inspirovala k tomu, že o vysockém souboru pohovořím právě s Mirkem, protože ten to vidí jak zvnějšku, tak zevnitř. Šéfuje technice a ještě si stříhne roličku, pracuje technicky, umělecky i bafuňářsky. Takže, co nového v Krakonoši, mistře Morávku?

"Co nového. Loni se nám narodil Pepa Škoda a potom ještě Nesvadbovým. Jinak v souboru zachováváme i ostatní tradice. Protože nás to baví. Pořádali jsme i divadelní pochod Po stopách předků, tentokrát společně s josefodoláky, do Jizerských

hor, a taky do minulého století, do kultury horských sklářů.

A hlavně jsme také hráli. Od loňských velikonoce Hru o umučení, dokonce v Praze na počest osmdesátin pana režiséra Palouše, který ji s námi nacvičil. Ale čile se má k světu i soubor mladých, kterého se ujala Mařenka Trunečková jako režisérka, mají se představit tak v půli listopadu. A spoléháme na to, že to dají i na Vánoce. Ve Vysokém musí být na Vánoce divadlo, vysočáci se ustrojí do černého, Vánoce bez divadla, to je nemyslitelné.

Hodně jsme se nadělali kolem budovy divadla, které nám, souboru, patří. Pronajali jsme i sousední zbrojnici, opravili a máme tam sklad "těžké techniky". Ta budova je pro nás nena-

hraditelná. Takže brigádničíme, scházíme se, a ani při tom není o zábavu nouze. Pepa Poloprutský je zedník, tak jsme s ním ohodili věž a sponzor P+P Petruška nám dal kýbl barvy na omítku...

Letos jsme již vlastně začali s úpravami na příští jubilejní divadelní podzim, od jara chceme zvelebovat divadlo, fasádu, malování, snad se nám to všechno podaří. A bylo by dobré, kdyby se při tom stihlo ještě nějaké divadlo. Něco se již chystá, asi to bude velikonoční premiéra a pokud nám bude přát štěstí, zahrajeme si rádi i na tom pětadvacátým."

A jaká je nálada před vašim soutěžním představením? Stihnete to všechno vedle starostí o běžný chod přehlídky?

"Musíme. Minulý týden jsme čtyři dny za sebou zkoušeli s panem Paloušem, teď máme týdenní pauzu, ale každej to už snad umí, na to spoléháme. Přes rok to hrajeme. A přijdou nám pomoci kamarádi, do kuchyňky, do baru, bourat scénu. Prostě jsme zagitovali rodinné příslušníky, abychom si mohli užít jako každý jiný soubor."

ptal se -sg-

Sobotní ráno

V sobotu ráno se chodí nakupovat. Před odchodem z domova bylo mi doporučeno zastavit se v Krakonoši pro "vysokogram", abychom byli o celém dění informováni. Ano, zařídím a dodávám, že určitě už potkám dvě stříbrovlasé dámy, Ticháčka, Ondráčka a Pšeničku. V Krakonoši je obvyklý ruch a jedva jsem strčila hlavu do dveří malého sálu, koho že vidím hned kolem skrajního stolu - dvě známé dámy a pan Ticháček, kousek dál sedí přítel Ondráček a jen pro ten moment zklamal kamarád Pšenička. Dostavil se o něco později - on totiž obstarával rovněž nákupy. Sláva, smáli jsme se doma, všichni jsou tady, divadelní podzim může vypuknout! A ani za ten rok se nezměnili - nezestárli!

Adéla Hanušová

O jihočeské absenci

Po přečtení článku dr. Strotzera jsem honem běžel k zrcadlu, zjistit zda nemám nad hlavou světélkující kroužek. Uklidněn negativní skutečností jsem zapřemýšlel nad trvalou absencí našich reprezentantů na vysokém vrcholném ochotnickém klání.

Příčin je několik. Nerespektováním charakteru "venkovského" divadla a zrušením jeho krajské přehlídky v souvislosti s pokusným tříděním souborů do kategorií A, B, C počínaje. Přes rozpad struktury OKS a KKS, která jakž takž fungovala a byla zdrojem informovanosti, přes skoro zánik činnosti SČDO v regionu a přes nynější dobu s tvrdým faktem o bližší košili než kabátu, v osobním životě až po skutečně náročné technicko - hospodářské podmínky souboru.

Proto mám obavu, že ani sebestarostovější starosta nemůže zajistit účast jihočechů na jubilejním venkovském festivalu. Zájem musí vyjít od souborů. Uspořádáním krajské přehlídky chceme pouze dát šanci a zrušit stesky o nemožnosti postupového výběru. Závěrem bych rád upozornil

na fakt, že starosta bez dobré ochotnické party sám nic nepořídí. A mne těší, že je u nás zájem mezi mladými. A ti jsou i zárukou toho, že všechny čtenáře mohu jménem ZASDIVADLA Želeč pozvat na 4. národní přehlídku jednoaktových her - Želeč 95, kterou vyhlašuje SČDO.

Prokop Mareš, Želeč, jihočesko

Rozhovor s maďarským ochotníkem

Zcela náhodou jsme oslovili náhodného diváka a zjistili, že je to přítel z Maďarska, který je na pár dní ve Vysokém u příbuzných. Je také ochotníkem, jenže maďarským, a proto jsme se ho zeptali na jeho dojmy z dosavadního průběhu přehlídky. Odpověděl nám následující:

"Eštenem Magyar teatrum vysokáš égem mindur pindur pivovároš. Máš paprikánol gyerelem poprskalánák, et krakonošáš první rřadu. Nem serem jedem, igen alkoholár, vödöte se hasicárnam trdláš trdláš! Kdüz nespüš padnem tlamaš.

Entenem põnežónka prdlajs, villágoš grog, párkul, kavá! Teatrálé cvokáš october vysokáš honem honem zuryki!"

Děkujeme za rozhovor a omlouváme se čtenářům za nepřesnosti v přepisu z magnetofonu a užití některých fonetických výrazů. Bohužel naše redakce overládá maďarštinu pouze aktivně.

S přítelem György Kebulnagym rozmlouval -sg-

Anketa Větrníku

Odpovídá Jarda Vondruška, Libice nad Cidlinou

1. Čím vás ochotnické divadlo přitahuje?

Neopakovatelnou atmosférou tvoření a možností předávat druhým radost, zábavu i poučení.

2. Co všechno jste "ochoten" obětovat ochotnickému divadlu?

Čas i své skromné schopnosti tak, aby ochotnické divadlo

žilo dál a přinášelo lidem stále radost a poučení.

3. Co a komu dnes říká ochotnické divadlo?

Bohužel si myslím, že ti, ke kterým by bylo třeba nejvíce promlouvat, do divadla nechodí. Pro ty ostatní je hlavně zábavou a uvolněním. Ale i to je potřeba.

4. Co pro vás znamená Vysoké nad Jizerou.

Nádherné chvíle v krásném prostředí mezi vynikajícími lidmi, na které se nezapomíná. Po byt tady je balzám, který smývá všechny starosti a dává sílu do dalších dnů nejen v divadelní činnosti, ale také v běžném životě.

Zaznamenal -sg-

Pro jubilanty

Dodatek k prokrakonošskému veršování od Jiřího Hlávky

Chci k básni dodat něco v krátku
Víte co za slávu je slavit

padesátku?
To všechno smutnění hned rychle přestává!

Já myslím tím na Šulce Václava!
Však pozor - ještě není konec.
Teď rozeznívám zlatý zvonec,
mé verše totiž nahlas vám všem

praví,
že další dva tu sedmdesát slaví.
Ať ke štěstí, zdraví drží krůček
sedmdesátník-pan K.J. Bartoníček,
přes moře štěstí ještě dále

doplavem
za jubilantem-Hladíkem Václavem!
Všichni v mysli jednu větu máme,
a tu teď mými ústy hulákáme,

že štěstí všem v srdcích hřejem,
vše nejlepší za Vobskočák přejem.

Kazety zřejmě poštou

Každý soubor měl být obdarován videokazetou se záznamem svého vystoupení od kameramana Standy Šmída. Bohužel se pokazily magnetoskopy a nepodaří-li se do konce přehlídky záznamy přetočit, budou záznamy posílány poštou.

Sponzoři XXIV. ročníku Krakonošova divadelního podzimu

MICRODISC

Technology s.r.o.

generální sponzor

vývoj a výroba elektroniky

dodavatel elektrosoučástek, zabezpečovací technika

MOTTO

KVALITA sponzoruje KVALITU

[illegible]

P & P S. r. o.

stavební firma

Vysoké nad Jizerou 350

Tel/Fax 0432 94 459

stavebně montážní práce

TEMPELAN

ekologický, tepelně izolační materiál budoucnosti

[illegible]

Novopacké pivo

pivo města krásných bláznů

[illegible]

Česká spořitelna, a.s.

banka pro život

[illegible]

Bižuterie, a.s.

Jablonec nad Nisou

Telefon (0042-428) 417 111

Telex 186 414

Fax 417 701

GEMA

Brusírna draĥokanů

Jiřina Malinková

Na Stebni 365. Turnov

Tel 0436/23501

Kvalita x rychlost x spolehlivost

Stránka na přidanou

T.R.Field je v roce 1917 zpátky v Praze. Jak vidno, nikde dlouho nevydrží, navíc propuštění z armády svádí na nemoc, jak průhledné. Živí se všelijak, jako kancelářský pomocník na c.k.místodržitelství, jako profesor angličtiny na jazykové škole Polyglotta na Národní třídě (po listopadu 1989 obnovena), je i korektorem státní tiskárny. V roce 1923 si nechá úředně změnit jméno na Bohdan Vojtěch Šumavanský. Veršíkuje stále do šuplíku, jeho první svazek básní, vydaných soukromým nákladem na sebe nechá čekat ještě téměř deset let. Teprve koncem dvacátých let se setkává s lidmi kolem časopisu TRN a ti mu nabídnou spolupráci. Časopis pak otiskuje jeho rubriku "Literární zádrhel". Z té doby je tato básnička:

Korektor

Je lépe bít se pod maršálkem Fochem
a v cizích službách padnout na Marně,
než v drahé vlasti býti listonošem
oneb korektorem v Státní tiskárně

Je lépe vlastní korigovat chyby
a na pouť za štěstím se vydat s rancem,
než v bahně živořit jak líné ryby
a zůstat navždy státním zaměstnancem.

Stát - to jsme my
a bez nás není státu na zemi.

Vybral a formoval -sg-

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

9:00	rozhovorový seminář	malý sál
11:00	schůze PV	kužárna
13:00	KPR	klubovna Větrov
13:00	klub režisérů SČDO	školní klubovna
13:00	loučení DS Poběžovice	malý sál
13:30	vítání DS Boleradice	MěÚ
14:00	vítání DS Boleradice	před divadlem
14:00	vítání DS Klapý	MěÚ
14:30	vítání DS Klapý	před divadlem
16:00	představení F. Kožík DS Boleradice ŠAVLE A PÍSEŇ	velký sál
19:30	představení F. Kožík DS Boleradice ŠAVLE A PÍSEŇ	velký sál
21:00	zasedání poroty	kužárna
21:00	rozhovor představení KPR	půdička
21:30	společenský večer DS Boleradice hudba Buka Buk hasičárna	
22:00	představení L. Valeš Rádobydivadlo: HORY SE PŘIPRAVUJÍ...velký sál během podvečera příjezd DS Karolinka	

Větrník, zpravodaj 24. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Technické zpracování Ing. Josef Hejral/ Jana Pokorná Cena 2 Kčs